Lietas Nr. A420604811
Lietas arhīva Nr. AA43-1129-13/10

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2013.gada 12.novembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja M.Osmane,

tiesneses S.Gintere un V.Zommere,

piedaloties atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras pārstāvēm /pers. E/ un /pers. F/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Teko Plus" pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru valsts aģentūra „Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra" nodotu projekta „Medicīniskas precīzijas tehnikas izgatavošanas tehnoloģiju apmācība" realizāciju sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Teko Plus Medika", sakarā ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Teko Plus" (šobrīd – maksātnespējīgā sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Apsaimniekotājs A") apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 16.februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2008.gada 1.jūlijā valsts aģentūra „Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra" (turpmāk – atbildētāja vai LIAA) saņēma pieteicējas SIA „Teko Plus" (no 2012.gada 5.marta nosaukums mainīts uz „Apsaimniekotājs A", no 2012.gada 6.jūlija pasludināts maksātnespējas process) projekta iesniegumu „Medicīniskas precīzijas tehnikas izgatavošanas tehnoloģiju apmācība" atbalsta finansējuma saņemšanai darbības programmas „Cilvēkresursi un nodarbinātība" papildinājuma apakšaktivitātes „Atbalsts nodarbināto apmācībām komersantu konkurētspējas veicināšanai – atbalsts komersantu individuāli organizētām apmācībām" ietvaros.

Ar LIAA 2008.gada 2.oktobra lēmumu Nr.9.3-1.2/2165SF apstiprināts minētais projekts un 2008.gada 6.novembrī ar SIA „Teko Plus" noslēgts līgums Nr.L-AKA-08-0037 (turpmāk – Līgums) par projekta AKA/1.3.1.1.4/08/01/112 „Medicīniskas precīzijas tehnikas izgatavošanas tehnoloģiju apmācība" (turpmāk – Projekts) realizāciju.

[2] LIAA 2010.gada 12.martā saņēma pieteicējas vēstuli Nr.110310-1/0207 un 2010.gada 18.martā saņēma pieteicējas vēstuli Nr.180310-1/0219 ar ierosinājumu veikt grozījumus Līgumā.

Ar LIAA 2010.gada 9.aprīļa vēstuli Nr.9.2-1.1/1737SF un 2010.gada 31.maija vēstuli Nr.7.3-5.2/2424SF (turpmāk – Lēmums) atteikts veikt grozījumus Līgumā.

[3] 2011.gada 30.maijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts SIA „Teko Plus" pieteikums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Pieteicējs uzsāka Projekta īstenošanu, bet tā tika apturēta nodokļu parāda dēļ. Parāda iemesls ir objektīvs – negaidīti attīstījusies ekonomiskā krīze apturēja produkcijas noietu. Svarīgo medicīnisko projektu glābšanai pieteicēja, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 33.panta trešo daļu, nodeva tos SIA „Teko Plus Medika". LIAA atteica Projekta nodošanu SIA „Teko Plus Medika".

[3.2] LIAA ir norādījusi, ka „iztulkojot MK Noteikumu p.26 sistēmiski, no kritērija 3.6, saprotam, ka p.26.1 paredz [..]", taču tā ir nevis

sistēmiska interpretācija, bet Ministru kabineta 2008.gada 3.aprīļa noteikumu Nr.203 „Noteikumi par darbības programmas „Cilvēkresursi un nodarbinātība" papildinājuma 1.3.1.1.1.apakšaktivitātes „Atbalsts nodarbināto apmācībām komersantu konkurētspējas veicināšanai – atbalsts partnerībās organizētām apmācībām" un 1.3.1.1.4.apakšaktivitātes „Atbalsts nodarbināto apmācībām komersantu konkurētspējas veicināšanai – atbalsts komersantu individuāli organizētām apmācībām" projektu iesniegumu atlases pirmo kārtu" (turpmāk – Noteikumi Nr.203) nepieļaujama interpretācija, jo ir otrādāk – Noteikumu Nr.203 26.punkts noteic vērtēšanas kritēriju Nr.3.6.

Pareiza, sistēmiska pieeja vērtēšanas kritērijam Nr.3.6 formulēta Noteikumu Nr.203 46.2.3.1.apakšpunktā – kritērijs Nr.3.6 vērtē: „kā [projekta] izmaksas atbilst šo noteikumu [..] 26.punktā noteiktajām prasībām".

Nepieņemama ir arī interpretācija, kura ignorē Noteikumu Nr.203 26.punktu un tā apakšpunktu būtību. Šie punkti nosaka prasības tikai projektiem ar finansējumu no Ls 30 000 līdz Ls 150 000, bet neskar projektus ar finansējumu līdz Ls 30 000 un nenosaka tiem prasības.

[3.3] LIAA apgalvo, ka Noteikumu Nr.203 26.1.apakšpunkts paredz „kopēju prasību visiem projektiem" un tajā ir „pastiprinātās prasības" projektiem ar maksimālu finansējumu. Minētie apgalvojumi sagroza Noteikumu Nr.203 26.punkta un 26.1.apakšpunkta būtību.

Noteikumu Nr.203 26.punkts skaidri formulē savu priekšmetu – „maksimāli pieļaujama finansējuma apmērs" viena projekta ietvaros. Noteikumu Nr.203 26.1.apakšpunkts norāda konkrētas prasības konkrētiem projektiem – ar finansējumu no Ls 30 000 līdz Ls 150 000. Tajā nav ne „kopējo", ne „pastiprināto" prasību. Noteikumu Nr.203 26.1.apakšpunkts neuzrāda projektus ar finansējumu līdz Ls 30 000 un nenosaka tiem nekādas prasības.

[3.4] LIAA norāda, ka „šāds minēto normu iztulkojums ir iestrādāts LIAA saistošā iekšējā normatīvā aktā". Apšaubāmi, ka LIAA iekšējais normatīvais akts var būt pretrunā Ministru kabineta noteikumiem, bet, ja to pieņemtu, tad stājies spēkā tiesiskais pamatprincips „tiek pielietota tiesiska norma ar augstāku tiesisku spēku" (APL 15.panta sestā daļa). Pieteicējas gadījumā tie ir Noteikumi Nr.203. Tādējādi LIAA, izskatot pieteicējas 2010.gada 29.aprīļa vēstuli, vajadzēja atcelt LIAA 2010.gada 9.aprīļa lēmumu.

[4] Administratīvā rajona tiesa ar 2012.gada 16.februāra spriedumu pieteikumu noraidīja.

Spriedums pamatots šādi.

[4.1] Tiesa, pirms izvērtēt lietā esošo strīdu pēc būtības, konstatē, ka strīds ir izskatāms administratīvā procesa kārtībā tālāk norādīto iemeslu dēļ.

Atbildētāja norāda, ka Lēmums nav administratīvais akts un nav pārbaudāms administratīvā procesa kārtībā, jo tas nav pieņemts publisko tiesību jomā. Atbildētājas ieskatā, noslēdzot līgumu starp LIAA un pieteicēju, izveidojās līgumiskas civiltiesiskas attiecības, kas nozīmē, ka pēc attiecīgā līguma noslēgšanas LIAA projekta ietvaros vairs nav tiesīga īstenot publisko varu un turpmāk noslēgtā līguma ietvaros darbojas privāto tiesību jomā. Jautājums par strīda pakļautību izlemts arī ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2011.gada 3.jūnija lēmumu lietā Nr.C30421110.

Eiropas Savienības struktūrfondu un Kohēzijas fonda vadības likuma (turpmāk – Struktūrfondu likuma) 2.pants nosaka, ka likuma mērķis ir noteikt Eiropas Savienības fondu vadību, lai veicinātu efektīvu, caurredzamu un finanšu vadības principiem atbilstošu Eiropas Savienības fondu ieviešanu Latvijā. Struktūrfondu likuma 20.panta otrā daļa paredz, ja Eiropas Savienības fonda projekta iesniedzējs ir fiziskā persona, Latvijas Republikā reģistrēta juridiskā persona vai šādu personu apvienība, atbildīgās iestādes un sadarbības iestādes lēmums ir administratīvais akts.

No minētā tiesiskā regulējuma izriet, ka Eiropas Savienības līdzekļu apguve ietver publiski tiesiskas attiecības un šo līdzekļu pārvaldībā iesaistītās institūcijas ir apveltītas ar publisku varu.

Savukārt Struktūrfondu likuma 15.panta otrās daļas 1.punktā noteiktais, ka Eiropas Savienības fonda finansējuma saņēmējam ir pienākums nodrošināt Eiropas Savienības fonda projekta īstenošanu atbilstoši civiltiesiskā līguma noteikumiem – ja Eiropas Savienības fonda finansējuma saņēmējs ir fiziskā persona, Latvijas Republikā reģistrēta juridiskā persona vai šādu personu apvienība, liecina par iesaistīto pušu civiltiesiskām attiecībām no brīža, kad tiek noslēgts līgums par Eiropas Savienības fonda projekta īstenošanu.

Struktūrfondu likums nosaka alternatīvas strīdu risināšanas iespējas, proti, saskaņā ar Struktūrfondu likuma 24.pantu lēmumu par piešķirtā finansējuma atgūšanu pieņem šā likuma 19.panta ceturtajā daļā noteiktajos gadījumos (ja Eiropas Savienības fonda finansējuma saņēmējam ir izmaksāts piešķirtais finansējums, bet tas nav izmantots atbilstoši normatīvo aktu prasībām vai līguma noteikumiem) un Administratīvā procesa likumā paredzētajā kārtībā, ja Eiropas Savienības fonda finansējuma saņēmējs var būt administratīvā akta adresāts saskaņā ar šā likuma 20.panta otro daļu un pret viņu var vērst piespiedu izpildi. Savukārt atbilstoši Struktūrfondu likuma 25.panta pirmajai daļai, ja šā likuma 24.pantā noteiktās finansējuma atgūšanas kārtības piemērošana nav lietderīga, kā arī gadījumos, kad piešķirtā finansējuma atgūšanai nav piemērojami šā likuma 19.panta ceturtās daļas un 24.panta noteikumi, piešķirto finansējumu atgūst vai strīdu par finanšu līdzekļu izmaksāšanu vai izmaksāšanas turpināšanu risina civiltiesiskā kārtībā. Līdz ar to strīds par piešķirtā finansējuma atgūšanu var tikt risināts administratīvi procesuālā vai civilprocesuālā kārtībā.

Taču Ministru kabineta 2007.gada 26.jūnija noteikumu Nr.419 „Kārtība, kādā Eiropas Savienības struktūrfondu un Kohēzijas fonda vadībā iesaistītās institūcijas nodrošina plānošanas dokumentu sagatavošanu un šo fondu ieviešanu" (turpmāk – Noteikumi Nr.419) V nodaļā „Grozījumu izdarīšana Eiropas Savienības fonda projektā" regulēta kārtība, kādā tiek izdarīti grozījumi projektos. Minēto noteikumu 23.punkts paredz: ja pēc līguma vai vienošanās noslēgšanas Eiropas Savienības fonda projektā nepieciešami grozījumi, finansējuma saņēmējs iesniedz grozījumu pieprasījumu atbildīgajā iestādē vai sadarbības iestādē, ar kuru noslēgts līgums vai vienošanās. Savukārt minēto noteikumu 25.punkts paredz, ka gadījumā, ja mainījusies informācija, kas neattiecas uz finansējuma

saņēmēja pamatdatiem (kontaktinformācija un bankas rekvizīti), atbildīgā iestāde vai sadarbības iestāde, ar kuru noslēgts līgums vai vienošanās, 20 darbdienu laikā no grozījumu pieprasījuma saņemšanas dienas izvērtē iesniegto grozījumu pieprasījumu un:

25.1. piecu darbdienu laikā izdara atbilstošus līguma vai vienošanās grozījumus un informē par to finansējuma saņēmēju;

25.2. vai pieņem lēmumu neizdarīt līguma vai vienošanās grozījumus un piecu darbdienu laikā informē par to finansējuma saņēmēju, norādot atteikuma pamatojumu, kā arī informāciju par nepieciešamajiem precizējumiem grozījumu pieprasījumā un tā atkārtotas iesniegšanas kārtību.

Šajā gadījumā, izskatot grozījumu pieprasījumu, grozījumi līgumā ir saistīti ar to kritēriju pārvērtēšanu, kas bija pamatā paša projekta atbalstīšanai (projekta iesnieguma apstiprināšanai), un šie kritēriji ir noteikti normatīvajos aktos. Līdz ar to iestādei ir jāvērtē un jāīsteno sava publiskā vara, apstiprinot vai neapstiprinot projekta grozījumu iesniedzēja atbilstību noteiktiem kritērijiem, un iestādei nav iespēja īstenot līgumslēdzēju pušu brīvo gribu. Lēmums, ar kuru šāds izvērtējums tiktu veikts un grozījumi tiktu atbalstīti, būtu jauns administratīvais akts, uz kura pamata tiktu veikti civiltiesiska līguma grozījumi. Attiecīgi Lēmums grozījumus Līgumā neatbalstīt ir arī skatāms administratīvā procesa kārtībā.

Tiesas ieskatā, atbildētājas atsauce uz Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2011.gada 3.jūnija lēmumu lietā Nr.C30421110, CA-3187/11/8 šajā gadījumā nav pamatota. Rīgas apgabaltiesā risinātais strīds attiecas uz nepamatoti izmaksātā atbalsta finansējuma atgūšanu, kur Struktūrfondu likuma 25.pants paredz alternatīvas strīdu risināšanas iespējas, bet ne uz līguma grozījumu izdarīšanu, projekta īstenošanas gaitā mainot finansējuma saņēmēju.

Līdz ar to tiesa secina, ka šajā lietā strīds pēc būtības ir izskatāms administratīvā procesa kārtībā.

[4.2] No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka no Eiropas Sociālā fonda pieteicēja pieprasītais atbalsta apmērs ir bijis Ls 29 999,60. Tā kā pieteicējam bija nodokļu parāds, pieteicējs vēlējās nodot šo projektu jaundibinātai SIA „Teko Plus Medika". Strīds lietā ir par to, vai atbildētājai bija tiesības pieprasīt SIA „Teko Plus Medika" atbilstību kritērijam – projekta finansējuma apmērs nevar pārsniegt 20% no projekta iesniedzēja pēdējā noslēgtā finanšu gada neto apgrozījuma.

[4.3] Vērtējot minēto kritēriju, tiesa secina, ka Struktūrfondu likuma 19.panta otrā daļa noteic, ka lēmumu par Eiropas Savienības fonda projekta iesnieguma apstiprināšanu pieņem, ja tas atbilst Eiropas Savienības fondu projektu iesniegumu vērtēšanas kritērijiem. Atbilstoši Struktūrfondu likuma 18.panta 10.punktam, lai nodrošinātu Eiropas Savienības fondu vadību, Ministru kabinets nosaka (...) projektu iesniegumu vērtēšanas kritērijus.

Noteikumu Nr.203 46.punkts nosaka, ka projektu iesniegumus komersantu individuāli organizētām apmācībām vērtē pēc šādiem vērtēšanas kritērijiem (4.pielikums). Noteikumu Nr.203 4.pielikuma 3.punkta (projekta izmaksas) 3.6.apakšpunkts noteic, ka viens no vērtējamiem kritērijiem ir, vai projekta atbalsta apjoms nepārsniedz 20% no komersanta pēdējā noslēgtā finanšu gada neto apgrozījuma.

Tiesa secina, ka 4.pielikums nosaka vērtēšanas kritērijus apakšaktivitātei „Atbalsts nodarbināto apmācībām komersantu konkurētspējas veicināšanai – atbalsts komersantu individuāli organizētām apmācībām" un, proti, tā 2.sadaļas „Atbilstības kritēriji" 3.punkta „Projekta izmaksas" 3.6.apakšpunkts noteic, ka pieprasītais projekta atbalsta apjoms nepārsniedz 20 % no komersanta pēdējā noslēgtā finanšu gada neto apgrozījuma. Līdz ar to gramatiski lasot minēto pielikumu, kas nosaka vērtējamos kritērijus apakšaktivitātei „Atbalsts nodarbināto apmācībām komersantu konkurētspējas veicināšanai – atbalsts komersantu individuāli organizētām apmācībām", ir secināms, ka šis punkts attiecas uz visiem projektiem bez pieprasītā atbalsta apjoma ierobežojumiem.

Kā ir secinājusi Satversmes tiesa 2008.gada 23.septembra lietā Nr.2008-01-03 sprieduma 10.2.punktā, Ministru kabineta noteikumu pamattekstam dažkārt tiek pievienoti pielikumi. Ar šo juridiskās tehnikas paņēmienu tiek panākts normatīvā akta satura uzskatāmāks izklāsts. Normatīvo aktu pielikumi, tostarp Ministru kabineta normatīvo aktu – noteikumu – pielikumi, ir neatņemama šo aktu sastāvdaļa ar tādu pašu juridisko spēku kā normatīvā akta pamattekstā ietvertajām tiesību normām.

Līdz ar to tiesa secina, ka prasība pēc tā, ka pieprasītais projekta atbalsta apjoms nepārsniedz 20% no komersanta pēdējā noslēgtā finanšu gada neto apgrozījuma, ir kā vērtēšanas kritērijs visiem projektiem neatkarīgi no pieprasītā atbalsta apjoma un minētā prasība tiešā veidā izriet no Ministru kabineta noteikumu pielikuma. Piemērojot sistēmisko interpretācijas metodi, ir secināms, ka minēto apliecina arī 4.pielikumā paredzētā projektu vērtēšanas veidlapas uzbūve, kurā 3.punkta Projekta izmaksas 3.7.apakšpunkts kā papildus vērtēšanas kritēriju 3.6.apakšpunktā minētajām prasībām paredz prasības projektiem ar pieprasīto finansējuma apjomu no 30 000 līdz 150 000 latu. Attiecīgi ir secināms, ka 3.6.apakšpunktā minētās prasības attiecas uz visiem pārējiem projektiem, kas pēc būtības ir iespējams tikai uz projektiem ar pieprasīto atbalsta apjomu zem Ls 30 000, jo maksimālais atbalsta apjoms ir Ls 150 000.

[4.4] Noteikumu Nr.203 26.punkts paredz, ka viena projekta ietvaros maksimāli pieļaujamais finansējuma apmērs ir:

26.1. komersantu individuāli organizētām apmācībām - 150 000 latu, ja projekta iesniedzēja visu viena kalendāra gada laikā šo noteikumu ietvaros apstiprināto projektu kopējais finansējuma apjoms nepārsniedz 20 % no projekta iesniedzēja pēdējā noslēgtā finanšu gada neto apgrozījuma. Ja projektam pieprasītais finansējuma apjoms ir no 30 000 līdz 150 000 latu, ir izpildāmi šādi nosacījumi:

26.1.1. projekta iesniedzēja apgrozījums ir vairāk nekā 2 000 000 latu gadā vai projekta iesniedzēja ieguldījumi ir lielāki par 500 000 latiem (tiek ņemti vērā ieguldījumi komersanta pēdējā noslēgtā finanšu gadā);

26.1.2. projekta ietvaros tiks apmācīti vismaz 25 darbinieki;

26.2. partnerībā iesniegtam projektam - 250 000 latu;

26.3. maksimālais finansējums apmācībām vienam nodarbinātajam gadā nedrīkst pārsniegt 6000 latu.

Tiesa secina, ka Noteikumu Nr.203 26.1.apakšpunkts prezumē, ka var pieteikties uz vairākiem projektiem un visu viena kalendāra gada laikā apstiprināto projektu kopējais finansējuma apjoms nevar pārsniegt 20% no projekta iesniedzēja pēdējā noslēgtā finanšu gada neto apgrozījuma. Savukārt 26.1.1.-26.3.apakšpunkts paredz papildus prasības, ja projektam pieprasītais finansējuma apjoms ir no 30 000 līdz 150 000 latu.

Līdz ar to pēc būtības minētais punkts neattiecas uz pieteicēja situāciju, kur pieprasītais atbalsta apjoms ir mazāks par Ls 30 000. Taču tas nenozīmē, ka projektiem, kur pieprasītais atbalsta apjoms ir mazāks par Ls 30 000, nekādu prasību nav un, kā tiesa minēja iepriekš spriedumā, prasības izriet no Noteikumu Nr.203 4.pielikuma.

Pieteicējs arī norāda, ka Noteikumu Nr.203 46.2.3.1. apakšpunkts paredz, ka projekta izmaksas ir vērtējamas tikai atbilstoši šo noteikumu (...) 26.punktā noteiktajām prasībām, kas neparedz atbildētāja piemērotās prasības projektiem, kuru atbalsta apjoms ir mazāks par Ls 30 000. Tiesa norāda, ka Ministru kabineta noteikumi ir interpretējami kopumā un, ja kāda tiesību norma – šajā gadījumā Noteikumu Nr.203 26.punkts – tieši nenorāda visas prasības, bet tās izriet no kādas citas normatīvā akta normas, tad šīs prasības ir piemērojamas. Līdz ar to nav pamatots pieteicēja apgalvojums, ka fakts, ka noteikumu 26.punktā nav tieši dotas atsauces uz prasību pēc pieprasītā projekta finansējuma sasaistes ar komersanta apgrozījumu, tad šī prasība nav piemērojama.

[4.5] Ievērojot minēto, tiesa secina, ka Lēmums ir pamatots un tiesisks, un nav pamata tā atcelšanai. Izvērtējot pieteicēja prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesa konstatē, ka saskaņā ar pieteicēja pārstāvja paskaidrojumiem tiesas sēdē SIA „Teko Plus Medica" apgrozījums nav palielinājies, līdz ar to tas joprojām neatbilst Noteikumu Nr.203 4.pielikuma 2.sadaļas „Atbilstības kritēriji" 3.punkta „Projekta izmaksas" 3.6.apakšpunkta noteiktajām prasībām.

Turklāt, kā norādīts atbildētājas 2010.gada 9.aprīļa vēstulē Nr.9.2-1.l/1737SF „Par atteikumu veikt grozījumus līgumā" un paskaidrojumos, Līguma saistību pārņēmējam SIA „Teko Plus Medika" būtu jāatbilst ne tikai Noteikumu Nr.203 4.pielikuma atbilstības kritērijam Nr.3.6, bet arī minētā pielikuma kvalitātes kritērijā Nr.2 un Nr.3 katrā būtu jāsaņem vismaz 20 punkti, kuriem SIA „Teko Plus Medika" arī neatbilst. Tādējādi, pat ja Līguma saistību pārņēmējs SIA „Teko Plus Medika" atbilstu kritērijam Nr.3.6, tas neatbilstu vēl diviem citiem kritērijiem, kas izslēgtu Līguma grozījumu apstiprināšanu. Tiesa SIA „Teko Plus Medika" atbilstību minētajiem kritērijiem nevērtē, jo atbilstoši pieteicēja prasījumam ir konstatēts, ka SIA „Teko Plus Medika" neatbilst kritērijam – projekta finansējuma apmērs nevar pārsniegt 20% no projekta iesniedzēja pēdējā noslēgtā finanšu gada neto apgrozījuma. Līdz ar to nav pamata labvēlīga administratīvā akta izdošanai ar kuru LIAA nodotu projekta „Medicīniskas precīzijas tehnikas izgatavošanas tehnoloģiju apmācība" īstenošanu SIA „Teko Plus Medika".

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 16.februāra spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību, pamatojoties uz turpmāk minētajiem argumentiem.

[5.1] Tā kā pieteicēja, atbildētāja un pirmās instances tiesa atzina, ka Noteikumu Nr.203 26.1.apakšpunkts neattiecas uz Projektu, jāatzīst, ka arī Noteikumu Nr.203 4.pielikuma atbilstības kritērijs Nr.3.6, kas izriet no Noteikumu Nr.206. 26.1.apakšpunkta, nav saistīts ar pieteicējas situāciju.

[5.2] Noteikumu Nr.203 4.pielikuma atbilstības kritērijs Nr.3.6 attiecas tikai uz projektiem, kas minēti Noteikumu Nr.203 26.1.apakšpunktā, un tam nav nekāda sakara ar projektiem, kuriem pieprasītais finansējuma apjoms ir mazāks nekā Ls 30 000, starp kuriem ir arī pieteicējas Projekts.

[6] Uz tiesas sēdi pieteicējas administrators nebija ieradies. 2013.gada 16.oktobrī apgabaltiesā saņemts administratora iesniegums ar lūgumu izskatīt lietu bez viņas klātbūtnes.

Nekonstatējot APL 268. vai 269.pantā paredzēto pamatu lietas izskatīšanas atlikšanai, Administratīvā apgabaltiesa atbilstoši APL 214.panta pirmajai daļai nolēma izskatīt lietu bez sevišķās aizbildnes klātbūtnes.

Tiesas sēdē atbildētājas pārstāves apelācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļa

[7] Noklausījusies atbildētājas pārstāvju paskaidrojumus, pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus to kopsakarā, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un MSIA „Apsaimniekotājs A" pieteikums ir noraidāms.

[8] Saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu sprieduma motīvu daļā norāda šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apstākļus, kā arī motivē attieksmi pret pirmās instances tiesas spriedumu. Ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Izvērtējot Administratīvās rajona tiesas veikto lietā konstatēto tiesisko un faktisko apstākļu un pierādījumu, kā arī procesa dalībnieku argumentu analīzi, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Administratīvās rajona tiesas spriedumā ietvertais pamatojums (*šā sprieduma 4.punkts*) ir pareizs un pietiekams, Administratīvā apgabaltiesa pievienojas tam.

Citi, lietas izspriešanai būtiski argumenti, kurus jau nav novērtējusi pirmās instances tiesa, apelācijas sūdzībā nav norādīti.

[9] Par apelācijas sūdzībā izteikto lūgumu kompensēt morālo un faktisko kaitējumu, kas nodarīts ar LIAA darbībām, apgabaltiesa norāda sekojošo.

Pieteicējs var grozīt pieteikuma pamatu vai priekšmetu, kā arī prasījuma apmēru tikai līdz brīdim, kamēr nav pabeigta lietas izskatīšana pēc būtības pirmās instances tiesā. Tas izriet no APL 145.panta otrās daļas 2.punkta (paredz iespēju grozīt pieteikumu), skatot to kopā ar 302.panta otro daļu, kas noteic, ka apelācijas instances tiesa izskata tikai tos prasījumus, kuri izskatīti pirmās instances tiesā (*sal. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2011.gada 4.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-479/2011 10.punkts*).

Pieteicējas apelācijas sūdzībā norādītais kaitējuma atlīdzinājuma prasījums nebija izteikts un nav izskatīts pirmās instances tiesā. Tas nozīmē, ka šādu prasījumu apelācijas instances tiesa nav tiesīga izskatīt.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

Noraidīt maksātnespējīgās sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Apsaimniekotājs A" pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru valsts aģentūra „Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra" nodotu projekta „Medicīniskas precīzijas tehnikas izgatavošanas tehnoloģiju apmācība" realizāciju sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Teko Plus Medika".

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja		M.Osmane
Tiesneses		S.Gintere V.Zommere